

Księga Nahuma

Rozdział 1

1. Wyrok na Niniwę. Księga widzenia Nahuma z Elkosz. 2. Zazdrosnym i mszczącym się Bogiem jest Pan; mścicielem jest Pan i Władcą [pełnym] gniewu; Pan mści się na swych wrogach i długo się gniewa na swoich nieprzyjaciół. 3. Pan jest cierpliwy, ale i wielki potęgą; a z pewnością nikogo nie zostawia bez kary. Wśród burzy i wichru Jego droga, a chmury - pyłem nóg Jego. 4. On gromi morze i On je wysusza, i wszystkie rzeki zamienia w pustynię. Omdlewa Baszan i Karmel i więdną kwiat Libanu. 5. Przed Nim drżą góry i pagórki się rozplywają; a ziemia trzęsie się od Jego oblicza - i ląd, i wszyscy jego mieszkańcy. 6. Któż się ostoï wobec Jego oburzenia i kto wytrzyma Jego zapalczywość? Gniew Jego wylewa się jak ogień i rozpadają się przed Nim skały. 7. Dobry jest Pan, On obroną w dniu niedoli, zna tych, którzy Mu ufają 8. nawet w czasie potopu. Zniszczy On jej miejsce. I wrogów swoich będzie ścigał ciemnością. 9. Co zamierzacie przeciw Panu? On sprowadza zagładę. Nieszczęście nie pojawi się po raz drugi. 10. Bo jak ciernie razem splecione i jak pijacy winem upojeni, jak wyschłe rżysko będą wyniszczeni. 11. Z ciebie wyszedł ten, który zamyśla zło przeciw Panu, knujący nikczemne plany. 12. Tak mówi Pan: Chociaż nietknięci są i tak liczni, będą jednak wytępieni i zginą. Ciebie upokorzyłem - nie upokorzę cię więcej. 13. A teraz złamię jego jarzmo, które jest na tobie, i porozrywam twe więzy. 14. I Pan wydał wyrok na ciebie: Imię twoje nie zachowa się dla potomności, z domu boga twego usunę rzeźby i odlewy, uczynię ci grób, bo jesteś przeklęty. 15. Oto na górach kroki dobrego zwiastuna, co ogłasza pokój. Święć, Judo, swe uroczystości, wypełniaj swe śluby, bo nie przejdzie już więcej po tobie nikczemnik, całkowicie został zgładzony.

Rozdział 2

1. Pogromca nadciąga przeciwko tobie. Strzeż twierdzy, nadzoruj drogę, wzmocnij biodra, zbierz wszystkie siły! 2. Bo przywraca Pan świetność Jakuba, jak i świetność Izraela, ponieważ łupieżcy ich splądrowali i wyniszczyli ich latorośle. 3. Tarcze jego bohaterów lśnią czerwienią, wojownicy w szkarłat ubrani; ogniem stali iskrzą się wozy w dniu jego przygotowania; a włócznie ich się poruszają. 4. Na gościńcach szaleją rydwany, przewracają się na błoniach; wyglądają jak pochodnie, przejeżdżają jak błyskawice. 5. Zwołuje on swoich wojowników; potknęli się w swoim pochodzie: śpieszą do jej murów, lecz przygotowano już dach oblężnicy. 6. Rozwarły się bramy od strony rzeki i pałac się zachwiał [w posadach]. 7. Piękność została obnażona, usunięta, jej służebnice lamentują jak kwilące gołębice i biją się w piersi. 8. I stała się Niniwa jak zbiorowisko wód, wody jej się rozplywają. Zatrzymajcie się, zatrzymajcie! Lecz nikt się nie odwraca. 9. Grabcie srebro, grabcie złoto!, bo nie ma końca ten dobytek, nadmiar wszelkich kosztowności. 10. Grabież, plądrowanie, pustoszenie; i serce omdlewające, i chwiejące się kolana, i skurcz we wszystkich biodrach; a twarze wszystkich poczerwieniały. 11. Gdzież

[teraz] jaskinia lwów i owo żerowisko lwiatek, gdzie chodził lew, lwica i szczenię lwie, a nikt [ich] nie trwożył. **12.** Lew dosyć rozszarpał [ofiar] dla swoich szczeniąt i nadusił dla swoich lwic, i wypełnił zdobyczą swe nory, a legowiska swoje grabieżą. **13.** Oto Ja przeciw tobie! - wyrocznia Pana Zastępów - i puszcę z dymem twe rydwany, a lwiatka twoje miecz wytępi, i wykorzenię z ziemi twój łup, i nie będzie więcej słycać głosu twoich posłów.

Rozdział 3

1. Biada miastu krwawemu! Całe kłamliwe i grabieży pełne, a nie ustaje rabunek. **2.** Trzask biczów i turkot kół, i konie galopujące, i szybko jadące rydwany. **3.** Jeźdźcy szturmujący, i połysk mieczy, i lśnienie oszczepów. I mnóstwo poległych, i moc trupów, i martwych ciał bez liku, tak że o zwłoki ich się potykają. **4.** Skutkiem mnogich czynów nierządnych ładacznicy pełnej wdzięku, zręcznej czarownicy, która uwodziła narody czynami nierzadnymi, a plemiona swoimi czarami: **5.** Oto Ja przeciw tobie! - wyrocznia Pana Zastępów - i podniosę twe szaty na oblicze twoje, i ukażę narodom twą nagość, a królestwom - twą sromotę. **6.** I rzucę na ciebie obrzydliwości, i zelżę ciebie, i uczynię z ciebie widowisko. **7.** I każdy, kto cię ujrzy, oddali się od ciebie, i zawoła: Spustoszona Niniwa! Któż ulituje się nad nią? Gdzie mam szukać pocieszycieli dla ciebie? **8.** Czyż lepsza niż No-Amon, które się rozsiało między rzekami - wody dokoła niego - a wałem jego było morze i wody jego murem. **9.** Kusz był jego siłą i Egipt; i nie miało ono granic. Put i Libijczycy nieśli ci pomoc. **10.** Lecz i ono w niewolę poszło - na wygnanie; nawet niemowlęta jego roztrzaskiwano na rogach wszystkich ulic; o jego zaś najznakomitszych rzucano losy i wszystkich jego dostojników zakuto w kajdany. **11.** Także i ty upojona będziesz i zamroczona; również ty będziesz szukała ochrony przed wrogiem. **12.** Wszystkie warownie twoje - to figowce z wczesnymi owocami; gdy się je potrząśnie, wpadną do ust spożywającego. **13.** Oto twoje wojsko - kobiety; nieprzyjaciołom twoim staną otworem bramy twego kraju; ogień strawi twoje zawory. **14.** Naczerp wody na czas twojego oblężenia. Umocnij twoje szance. Wejdz w błoto i ugniataj glinę; chwyć mocno formę do cegieł. **15.** Tam pochłonie cię ogień, wytnie cię miecz, pożre cię jak szarańcza; rozmnoż się jak chrząszcz, rozmnoż się jak konik polny. **16.** Namnożyłaś swoich kupców więcej niż gwiazd na niebie; szarańcza wykluje się z oprzędu i uleci. **17.** Stróże twoi jak szarańcza, a twoi urzędnicy jak mnóstwo koników polnych, które osiadają na murach w czasie zimna; wschodzi słońce, a odlatują, i nie wiadomo, gdzie ich miejsce. **18.** Drzemią pasterze twoi, królu asyryjski; zasnęli twoi mocarze - lud twój rozproszył się po górach, i nie ma nikogo, kto by [go] zgromadził. **19.** Nie ma lekarstwa na twoją klęskę, nieuleczalna jest twoja rana. Wszyscy, którzy usłyszą wieść o tobie, w dłonie klaskać będą nad tobą: bo na kogóż nie przechodziła wciąż twoja niegodziwość?